

Position Paper FNV voor de hoorzitting/rondetafelgesprek over Loondispensatie Participatiewet op 18 april 2018

Onwaardig plan zonder maatschappelijk draagvlak

Het kabinet heeft het voornemen om de huidige loonkostensubsidie voor mensen met een arbeidsbeperking, te wijzigen in loondispensatie. Dit zou hen meer kans bieden op werk. Loondispensatie zou eenvoudiger zijn voor werkgevers en hen zodoende verleiden om veel meer mensen met een arbeidsbeperking aan te nemen. Omdat loondispensatie lager is dan het minimumloon kunnen betreffende mensen eventueel in aanmerking komen voor aanvullende bijstand waardoor men dan tevens onder de plichten van de bijstand valt.

Standpunt FNV

1. De FNV accepteert niet dat er onderscheid gemaakt wordt tussen groepen mensen. Gelijke rechten voor iedereen in dezelfde situatie. Dat geldt voor arbeidsbeperkte werknemers. Zie ook uitspraak van het College van de Rechten van de Mens.
2. De FNV acht het onwaardig om mensen met een arbeidsbeperking onder het minimumloon te betalen in onze welvarende maatschappij. Het leidt niet tot een inclusieve arbeidsmarkt.
3. Het is principieel onjuist om mensen die naar vermogen werken te behandelen als bijstandsgerechtigden met een aanvullend inkomen. Men blijft tot het pensioen afhankelijk van de luimen van de gemeente (zie recent Lisse en Hillegom) en krijgt te maken met de partnertoets, men kan niet sparen voor pensioen en ouders kunnen niet sparen voor hun kinderen door de vermogenstoets.
4. Loondispensatie is niet nieuw; Wajongers werken er al jaren mee. Dit heeft niet geleid tot meer kansen op werk. De helft van de Wajongers met arbeidsvermogen zit nog steeds thuis.
5. Het is onterecht om onwillige werkgevers tegemoet te willen komen door te bezuinigen op het loon van mensen met een arbeidsbeperking. Bovendien hebben welwillende werkgevers aangegeven dat zij tevreden zijn over loonkostensubsidie.
6. Het is oneerlijk om de bureaucratische lasten van werkgevers te verleggen naar werknemers met een arbeidsbeperking. Zij moeten dan aanvullende bijstand aanvragen en krijgen zodoende op wisselende momenten inkomen uit meerdere bronnen. Juist voor deze mensen is het lastig om de karige financiën te beheren. Dit leidt vaak tot grote schulden met alle gevolgen van dien.

Alternatief van de FNV

1. De loonkostensubsidieregeling zodanig aanpassen dat zij voldoet aan de volgende uitgangspunten:
 - Werken moet altijd lonend zijn
 - Mensen met een arbeidsbeperking die gaan werken worden volwaardige werknemers, en dat geldt ook voor niet-uitkeringsgerechtigden (nuggers) die gaan werken. Dat wil zeggen:
 - dat ze het wettelijk minimumloon ontvangen, afkomstig uit één bron;
 - dat ze pensioen en werknemersverzekeringen opbouwen;
 - dat voor hen dezelfde arbeidsvoorwaarden gelden als voor andere werknemers.
 - dat voor hen het bijstandsregime niet geldt.
 - De bureaucratische lasten worden beperkt voor zowel werkgevers als werknemers. Dat kan bijvoorbeeld door een uniforme methodiek van loonwaardebepaling.

2. De structurele aanpak van het *echte* probleem. De erkenning dat de banenafpraak voor zeker één groep mensen onvoldoende werkt. Dat is de groep die te goed is voor beschut werk en die het niet lukt een plek te krijgen en te behouden op de reguliere arbeidsmarkt. De FNV pleit voor een SW2.0 die als springplank en vangnet kan dienen.